

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Der er aldeles ikke noget forkert i, at man lytter til forskellige organisationers synspunkter. Det tror jeg da også den tidligere regering gjorde, og det gør vi også. Men det, der er det underlige i dette tilfælde, er, at regeringen og dermed skatteministeren ikke finder nogen grund til at uddybe argumenterne.

Jeg tænker på, at når jeg somme tider stiller nogle spørgsmål, som jeg selv synes er geniale, og som bare kan besvares med et ja, kan embedsmænd alligevel skrive 20 linjer eller halvanden side, og det er efterhånden slet ikke til at se, hvad det betyder. Jeg får sådan set en bekræftelse, men der er ikke én journalist, der kan finde ud af det, og derfor er jeg også sikker på, at man i dette tilfælde burde have fundet en, der kunne have skrevet en hel masse linjer og underbygget det.

Man må sige, at svaret her ikke var helt kvalificeret til at dække over regeringens synspunkter. Den har nemlig ikke selv nogen, men den til lægger sig andres synspunkter, og det er det, der er grunden til, at vi klandrer den. Man prøver ikke at sige, hvorfor regeringen også vil det, og det er et dårligt svar set ud fra ministerens synspunkt, for her har ministeren afsløret sig selv. Der er andre tilfælde, hvor der tales sort, hvor det ikke lykkes.

Kl. 9.55

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Pointen er jo netop ikke, om vi har tillid til store erhvervsorganisationer og faglige organisationer osv. Pointen er, præcis som det er blevet fremhævet, at det eneste argument, der fremhæves, er, at det synspunkt har de, og det er jo et meget ærligt svar.

Men i andre sammenhænge kan vi høre, at skatteministeren ikke har tillid til Kommunernes Landsforening, når det drejer sig om vurderingsorganisationerne, for det er jo bare interesseorganisationer, som har særlige hensyn at tage. Vurderingsrådsforeningerne kan vi heller ikke have tillid til, for det er dem, der bliver ramt, så dem skal vi ikke lytte til, og i andre sammenhænge får vi at vide, at Advokatrådet bare repræsenterer partsinteresser.

Det er de forhåndenværende søms princip: regeringen bruger smagsdommere, når regeringen er enig med dem, og så bruger man ikke andre argumenter, end at det mener de. Hvorfor kommer man i det mindste ikke frem med de argumenter, som er blevet fremført af CO-Industri og Dansk Industri? Det er meget ærligt at sige, at de går ind for det, men det er lidt for fattigt, og så er det lidt svært at debattere.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Så sent som i går læste jeg et bilag fra skatteministeren, hvor han var utrolig glad for, at man nu automatisk kunne beregne befordring mellem hjem og arbejde. Det kunne være en lettelse i skattesystemet, og skatteministeren roste sig selv meget af, at nu var der fundet en sådan løsning.

Når jeg tænker på, hvor mange lignende nye fradrag skatteministeren har indført i sin korte tid, er der jo ikke nogen tvivl om, at dette ene forslag om befodringsfradrag bare er en lille ting i forhold til, hvad der ellers er lavet af ulykker i skattesystemet – virkelige ulykker. Det er også derfor, man i de bilag, der ligger i sagen, har forskellige indsigelser, der bl.a. går på, at det bliver vanskeligere, fordi man skal have det ind over skattesystemet. Folk ønsker det rent faktisk ikke, men det påvirker ikke skatteministeren.

Det er jo meget tydeligt, at skatteministeren bruger de synspunkter, der er brug for i den enkelte situation. Det kan gå den ene vej, og det kan gå den anden vej, og det går såmænd, som vinden blæser, med den skatteminister.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 64 stemmer (V, DF, KF og KRF) mod 45 (S, SF, RV og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.